

PREDGOVOR

Neke od poteškoća s kojima se braniteljska zajednica susreće posljednjih 10 godina jesu socijalna isključenost, zdravstveni problemi, siromaštvo i nezaposlenost.

Prema očekivanom, među braniteljima je zastupljenije narušeno zdravstveno stanje, kako fizičko tako i psihičko.

Izlazak iz vojnog sustava za branitelje, posebno one koji su sudjelovali u borbenom sektoru, nije tek promjena zaposlenja ili odlazak u mirovinu. Boravak u vojsci velikom dijelu njih je narušio zdravlje, neke je ostavio bez doma, neke pak bez civilnog posla. Odlaskom iz vojske pojedinac gubi mrežu svakodnevnih kontakata, a onda i mrežu potpore. Socijalni i emocionalni jaz koji se događa između prethodnog vojnog i aktualnog civilnog života je često toliko dubok da dobar dio umirovljenih branitelja treba pomoć u prilagodbi na nove životne okolnosti.

RAT RANJAVANJE – FIZIČKO I/ILI PSIHIČKO REHABILITACIJA

PREVENCIJOM I AKTIVNOŠĆU DO ZDRAVLJA BRANITELJA

ŽIVOT BRANITELJA - ANALIZA STANJA

Izlaskom iz rata, iz vojne službe, dobrobit pojedinca prestaje biti briga njegove postrojbe i vojnog sustava. Od toga trenutka bivši su vojnici prepušteni civilnim institucijama, vojnim/veteranskim zakladama ili udrugama. Upravo braniteljske udruge imaju veliku ulogu u poboljšanju standarda življenja hrvatskih branitelja. Naime, u braniteljskim udrugama potpora se organizira u krugu ljudi koji imaju isto ili slično radno/ratno iskustvo. Uz to, članovi braniteljskih udruga najčešće dijele i sličan sustav vrijednosti, zatim način razmišljanja, a susreću se s istim životnim problemom reintegracije u (civilno) društvo. U tom smislu braniteljske udruge najbolje znaju kome i kako treba usmjeriti pomoć kao i rezultati iz primjerice zadnjeg većeg nacionalnog istraživanja provedenog na braniteljskoj populaciji upućuju na to da branitelji umirovljenici zapravo dijele sudbinu nacije kojoj pripadaju, unatoč subjektivnom nezadovoljstvu tretmanom javnosti, institucionalnom potporom i dijelom preuzetom negativnom javnom slikom o nepošteno stečenim beneficijama. Dakle, iako ne postoji neki veći jaz između braniteljske i opće populacije, ipak jasno je vidljivo kako je braniteljska populacija osjetljivija na neke teme i društvene probleme, a u krajnjem slučaju i na pitanje odnosa društva prema braniteljima. Ako je institucionalna potpora nedostatna, može preopteretiti privatnu društvenu funkciju i posljedično ugroziti kvalitetu intimnosti. U ekstremnim slučajevima to može dovesti do teških posljedica, od prekida intimnih veza do (obiteljskog) nasilja. Drugim riječima, život umirovljenih branitelja je dobar u onoj mjeri u kojoj su se sami pobrinuli za to uz pomoć Ministarstva hrvatskih branitelja, Udruga proizašlih iz Domovinskog rata i onih koji su im bliski.

Aktivnost kao takva je izrazito važna za same branitelje. Pogotovo kada se uzme u obzir kako trenutno i najmlađi branitelji prelaze sredinu četrdesetih godina. To su uglavnom ljudi starije životne dobi, koji sukladno tome imaju zdravstvenih problema kao i civili umirovljenici. No, ne treba zaboraviti životni (odnosno, ratni) put tih branitelja, koji je utjecao na njih kao osobe.

**SADRŽAJ STRANICE ISKLJUČIVA JE ODGOVORNOST ZBORA UDRUGA HRVATSKIH
RATNIH VETERANA**